

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 4To/47/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4216010366
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 08. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Adriana Némethová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2017:4216010366.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Adriany Némethovej a sudcov JUDr. Zity Matyóovej a JUDr. Jána Bernáta, v trestnej veci proti obžalovanému Y.. P. I., pre prečin neoprávneného zásahu do práva k domu, bytu alebo k nebytovému priestoru podľa § 218 odsek 2, odsek 3 písmeno a/ Trestného zákona, o odvolaní okresnej prokurátorky v Komárne (ďalej len „okresný prokurátor“) proti rozsudku Okresného súdu Komárno zo 06.03.2017, sp. zn. 3T/64/2016, na verejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 10.08.2017, takto

rozhodol:

Podľa § 321 odsek 1 písmeno b/, písmeno e/, odsek 2 Trestného poriadku z r u š u j e s a napadnutý rozsudok vo výroku o treste.

Podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku s a

Obžalovaný
Y.. P. I., narodený XX.XX.XXXX v W., trvale bytom
W., L. č. 3,

o d s u d z u j e :

Podľa § 218 odsek 3 Trestného zákona, s použitím § 38 odsek 2, odsek 3 Trestného zákona (po zistení poľahčujúcej okolnosti uvedenej v § 36 písmeno l/ Trestného zákona a po zistení priťažujúcej okolnosti uvedenej v § 37 písmeno m/ Trestného zákona), podľa § 56 odsek 1, odsek 2 a § 57 odsek 1 Trestného zákona na peňažný trest vo výmere 500 (päťsto) eur.

Podľa § 57 odsek 2 Trestného zákona zaplatená suma peňažného trestu pripadá štátu.

Podľa § 57 odsek 3 Trestného zákona u s t a n o v u j e s a pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, náhradný trest odňatia slobody 5 (päť) mesiacov.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom bol obžalovaný Y.. P. I. (ďalej len „obžalovaný“) uznaný vinným zo spáchania prečinu neoprávneného zásahu do práva k domu, bytu alebo k nebytovému priestoru podľa § 218 odsek 2, odsek 3 písmeno a/ Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písmeno b/, písmeno j/ Trestného zákona na tom skutkovom základe, že:

od 10. júna 2015 do konca februára 2016 v W. neoprávnene užíval nebytový priestor na prízemí obytného domu na ulici Y. č. XX o rozlohe cca 31 m², adaptovaný na kanceláriu, evidovaný na liste vlastníctva č. XXXX, katastrálne územie W., parc. č. XXX/X, ku škode jeho skutočných spoluvlastníkov P. K., nar.

XX.XX.XXXX, X. W., nar. XX.XX.XXXX, V. W., nar. X.X.XXXX, N. H. L. B., nar. XX.XX.XXXX, Y. L. B., nar. XX.X.XXXX, Z. L., nar. XX.X.XXXX, P. L., nar. XX.X.XXXX a T. S. (predtým N.), nar. XX.X.XXXX.

Proti tomuto rozsudku, ihneď po jeho vyhlásení, podal odvolanie okresný prokurátor, ktoré odôvodnil tým, že súd I. stupňa pri ukladaní trestu neprihliadol dostatočne na rozhodujúce okolnosti a osobu páchatela, najmä bez dostatočného vysvetlenia konštatoval, že v minulosti uložený trest je v prípade obžalovaného Y. P. I. dostatočný. Aplikujúc ustanovenie § 34 odsek 1, odsek 4 Trestného zákona na trestnú vec obžalovaného je zrejmé, že doteraz ukladané tresty nemajú u neho dostatočný preventívny účinok, keď obžalovaný sa rovnakého skutku dopustil aj v období od 01.03.2007 do 28.01.2008, za čo bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Komárno, sp.zn. 11T/73/2010 na podmienený trest odňatia slobody a opätovne sa takéhoto trestného činu dopustil od 29.01.2008 do 02.04.2012, za čo bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Komárno sp.zn. 11T/129/2013, kde bolo upustené od uloženia súhrnného trestu a napokon aj trestným rozkazom Okresného súdu Komárno sp.zn. 3T/100/2015. Obžalovaný neoprávnené užíval nebytový priestor ku škode viacerých osôb 9 rokov s viacnásobným prerušením jednoty pokračovacieho trestného činu a prebiehajúce trestné konania a ani hrozba podmienčne uloženého trestu nemali u obžalovaného žiadny preventívny účinok a tiež nerešpektoval viaceré rozhodnutia civilných súdov. Tiež namietol dôvodnosť použitia priznania poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písmeno l/ Trestného zákona z dôvodu absencie prejavu úprimnej ľútosť. V neposlednom rade vytkol porušenie ustanovenia § 42 odsek 1 Trestného zákona z dôvodu nespĺnenia podmienok na uloženie súhrnného trestu a to vzhľadom na to, že obžalovaný skutok páchal do konca februára 2016, pričom rozsudok, na ktorý sa súd I. stupňa odvoláva bol vyhlásený 04.11.2015.

Navrhol zrušiť napadnutý rozsudok vo výroku o treste podľa § 321 odsek 1 písmeno d/, písmeno e/ Trestného poriadku a následne podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku obžalovanému uložiť peňažný trest vo výmere uloženom trestným rozkazom z 02.09.2016, resp. uložiť trest odňatia slobody aplikujúc ustanovenie § 49 odsek 2 Trestného zákona.

Zástupkyňa krajského prokurátora na verejnom zasadnutí zotrvala na písomných dôvodoch odvolania prokurátora a navrhla, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok podľa § 321 odsek 1 písmeno b/, písmeno d/, písmeno e/ Trestného poriadku a podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku rozhodol v zmysle petitu odvolania prokurátora.

Obžalovaný verejnom zasadnutí uviedol, že súd I. stupňa veľmi citlivo a presne usúdil, aký trest mu treba uložiť. Urobil vyhlásenie o vine, ktoré súd prijal, takéto vyjadrenie urobil aj v prípravnom konaní a úprimne oľutoval svoje konanie. Na otázky predsedníčky senátu uviedol, že je starobný dôchodca a nemá žiadny iný príjem.

Krajský súd, ako súd odvolací na základe riadne a včas podaného odvolania oprávnenou osobou preskúmal podľa § 317 odsek 1 Trestného poriadku zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako i správnosť postupu konania, ktoré predchádzalo rozsudku a dospel k záveru, že odvolanie prokurátora je dôvodné.

Odvolací súd pri preskúmaní správnosti postupu prípravného konania z predloženého dôkazového materiálu zistil, že v tomto konaní bol zadovážený dostatok dôkazov, ktorými boli objasnené všetky základné skutočnosti dôležité pre trestné stíhanie uvedené v ustanovení § 119 odsek 1 Trestného poriadku, ktoré súd I. stupňa potreboval pre svoje rozhodnutie. Pri vykonávaní dôkazov orgány činné v tomto konaní postupovali podľa príslušných ustanovení Trestného poriadku.

Súd I. stupňa na hlavnom pojednávaní pri vykonávaní dôkazov postupoval podľa ustanovení Trestného poriadku upravujúcich spôsob vykonávania dôkazov v trestnom konaní, pričom sa nedopustil žiadnych podstatných chýb v zmysle § 321 odsek 1 písmeno a/ Trestného poriadku.

Súd I. stupňa na hlavnom pojednávaní po vyhlásení obžalovaného, že je vinný zo spáchania skutku a splnení všetkých procesných podmienok ustanovenia § 257 odsek 5, odsek 6 Trestného poriadku prijal vyhlásenie obžalovaného postupom podľa § 257 odsek 7 Trestného poriadku a vykonal dokazovanie súvisiace s výrokom o treste. Súd I. stupňa z týchto dôvodov a z dôvodov uvedených v ustanovení § 317 odsek 1 Trestného poriadku preskúmal výlučne napadnutý výrok o uloženom treste.

Pri skúmaní výroku o treste, odvolací súd zistil, že okresný súd nevyhodnotil dôsledne všetky kritériá rozhodné pre určenie druhu trestu, jeho výmery a účelu tak, ako to predpokladajú ustanovenia § 34

odsek 1 až 4 Trestného zákona a predovšetkým pri ukladaní trestu porušil ustanovenie § 42 odsek 1 Trestného zákona, keď použil ustanovenie o súhrnnom treste bez splnenia podmienok ustanovenia § 42 odsek 1 Trestného zákona. Podľa § 42 odsek 1 Trestného zákona sa súhrnný trest ukladá v prípade, ak sa páchatel odsudzuje za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom I. stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin. Obžalovaný bol rozsudkom Okresného súdu Komárno sp.zn. 11T/73/2010 uznaný vinným z prečinu neoprávneného zásahu do práva k domu, bytu alebo k nebytovému priestoru podľa § 218 odsek 2, odsek 3 písmeno a/ Trestného zákona, ktorý rozsudok bol vyhlásený 04.11.2015. Teraz prejednávaný skutok obžalovaný spáchal v období do konca februára 2016, t.j. po vyhlásení odsudzujúceho rozsudku súdu I. stupňa za iný jeho trestný čin a preto nie je možné konštatovať splnenie podmienok ustanovenia § 42 odsek 1 Trestného zákona a teda nemohli byť splnené ani podmienky na upustenie od uloženia súhrnného trestu podľa § 44 Trestného zákona. Je pravdou, že obžalovaný spáchal skutok skôr, ako bol Okresným súdom Komárno odsúdený za totožný prečin trestným rozkazom z 21.03.2016, sp. zn. 3T/100/2015 (účinky vyhláseného rozsudku nastali dňom doručenia trestného rozkazu), avšak ani v tomto prípade neprichádzalo do úvahy uloženie súhrnného trestu k tomuto trestnému rozkazu, pretože v prípade teraz prejednávaného trestného činu a trestného činu, za ktorý bol uznaný vinným trestným rozkazom sp. zn. 3T/100/2015 (skutok spáchaný 09.06.2015), nešlo o zbiehajúcu sa trestnú činnosť, pretože zbíhanie trestnej činnosti bolo prerušené vyhlásením rozsudku Okresného súdu Komárno sp. zn. 11T/73/2010 dňa 04.11.2015.

Krajský súd sa stotožňuje s úvahami odvolateľa, že predchádzajúce trestné konania a najmä uložený trest, resp. prístup súdov v predchádzajúcich konaniach obžalovaného pri upustení od uloženia súhrnných trestov, nesplnili v prípade obžalovaného svoj účel najmä z hľadiska individuálnej prevencie, a preto v prípade obžalovaného bolo potrebné ukladať trest. Vzhľadom na mieru závažnosti konania obžalovaného s poukazom na to, že v prípade trestnej činnosti obžalovaného išlo o prečin, že obžalovaný sa k trestnej činnosti priznal, na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie o vine, čo podstatne skrátilo konanie súdu tým, že nevykonával dokazovanie týkajúce sa zistenia skutkového stavu veci a priznania poľahčujúcej okolnosti uvedenej v § 36 písmeno l/ a konštatovania priťažujúcej okolnosti uvedenej v § 37 písmeno m/ Trestného zákona (predchádzajúce odsúdenia obžalovaného) krajský súd uložil obžalovanému podľa § 218 odsek 3 Trestného zákona, za splnenia podmienok ustanovenia § 38 odsek 2 Trestného zákona, § 56 odsek 1, odsek 2 a § 57 odsek 1 Trestného zákona, peňažný trest vo výmere 500,-eur. Pri ukladaní tohto trestu zohľadnil najmä majetkové pomery obžalovaného, ktorý je poberateľom starobného dôchodku a na vedené exekučné konania voči jeho osobe. Pre prípad úmyselného zmarenia výkonu uloženého peňažného trestu mu krajský súd uložil náhradný trest odňatia slobody 5 mesiacov, tzn. že pokiaľ obžalovaný uložený peňažný trest nezaplatí, bude nariadený výkon náhradného trestu odňatia slobody.

Takto uložený trest obžalovanému je podľa krajského súdu primeraný a zodpovedajúci zákonu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.